

Растењето деца со "даун синдром" (МОНГОЛИЗАМ)

(Bringing Up Children with Down Syndrome)

Телефонските броеви се точни во времето на издавање на оваа информација, но не се обновуваат ако дојде до промена. Ке треба да ги проверите во телефонскиот именик пред да се јавите.

Растењето деца со "даун синдром" (МОНГОЛИЗАМ)

На деветгодишна возраст, Мери е среќно, отворено дете што сака да оди на училиште, ужива да плива и да прави гимнастика - и има семејство што се гордее со неа.

Но, во некои земји во светот, животот за децата како Мери многу се разликува. Затоа што имаат "даун синдром", што претставува вроден дефект кој предизвикува интелектуална заостанатост, за нив се смета дека е невозможно да се школуваат и тие водат многу празен живот, изолирани во институции далеку од нивните семејства.

Меѓутоа, благодарение на една специјална образовна програма наречена Рана интервенција (Early Intervention), децата со "даун синдром" во Австралија имаат можност да водат полн, среќен живот. Повеќето од нив можат да одат на училиште и да учествуваат во активности во кои уживаат и другите деца, како спорт, танцување и драма - и благодарение на сè подобриот однос на заедницата, многумина од работодавците сега нудат работа за луѓе со "даун синдром".

Докторите сега препорачуваат бебињата кои се родени со ова оштетување да почнат со програмата за рана интервенција што е можно порано.

Мери имаше само три недели кога, со помош на нејзините родители и учителот за специјално образование, почна со програмата на физиотерапија и почетно образование што ѝ помогна да ги стекне способностите што ѝ беа потребни за предучилишно и училишно образование. Таа сега оди во истото училиште како и нејзиниот брат, каде што добива дополнителна помош од учителот за специјално образование.

"Многу ги сакаме и двете наши деца - едноставно не би можеле да го замислиме нашиот живот без нив," вели мајката на Мери, додавајќи дека односот кон децата со "даун синдром" станува сè подобар. Луѓето почнуваат да признаваат дека некој со "даун синдром" е вреден член на општеството како секој друг."

"Даун синдромот" е проблем што се среќава кај сите етнички групи и шансите да се добие дете со оштетување се зголемуваат со возраста на мајката. До 40-годишна возраст на пример, жената има една на сто шанси да добие дете со "даун синдром". Покрај интелектуалната заостанатост, оваа состојба може да предизвика и други здравствени проблеми вклучувајќи и тешкотии со видот, говорот и слухот.

Реакцијата на родителот кога ќе дознае дека новото бебе има "даун синдром", може да биде шок, тага, болка, бес и разочарување. Или како што еден родител рече "Гледав во моето дете и си мислев, -Зошто мене да ми се случи? Зошто моето дете? Мислев дека нема да можам да издржам."

Но, според Здружението за "даун синдром", организација што нуди поддршка и информации за родителите на деца со ова оштетување (може да се обезбедат и преведувачи ако е потребно), повеќето родители издржуваат. Често, на родителите им помага ако зборуваат со други родители кои морале да соочат со истите предизвици и проблеми. Ако е можно, Здружението ги поврзува родителите со други родители на деца со "даун синдром" кои што го зборуваат истиот јазик.

Но, не зависи само од родителите да им помогнат на овие деца да израснат како среќни, самоуверени возрасни личности. Зависи и од нас да ги измениме старите сфаќања и да запамтиме дека децата и возрасните со "даун синдром" припаѓаат, не во институции, туку во заедницата и имаат право на респект и понудени можности како и секој друг.

За повеќе информации обратете се до The Down Syndrome Association of NSW, PO Box 2356, North Parramatta, 2151. Телефонот е (02) 683 4020; Early Intervention Association, (02) 412 1709; Ethnic Child Care Development Unit (02) 569 1288; Multicultural Disability Service (02) 891 6400.